

TEREZA SRBOVÁ

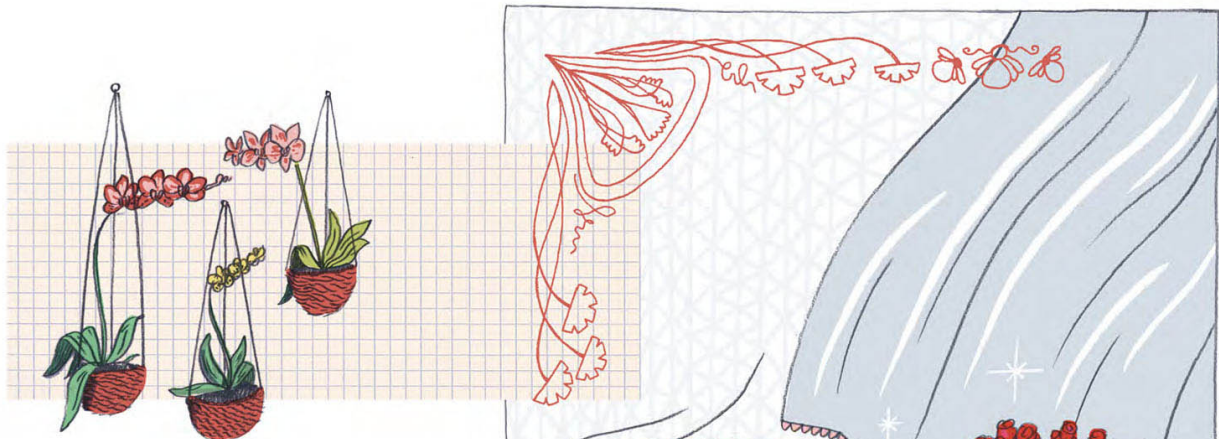
PETRA JOSEFÍNA STIBITZOVÁ

Sidonie

KOMIKSOVÝ ROMÁN

LABYRINT

23. ČERVEN 1940
VRCHOTOVY JANOVICE,
RAKOUSKO-UHERSKO

Sotva dorostla, zamilovala se do umělce, který ji maloval. Byl duchaplný a geniální a miloval krásu. Po mnoho týdnů chodila dopoledne i odpoledne do jeho ateliéru, dokud obraz nedokončil. Rozloučila se s ním pak se smekem v srdci a ještě dlouho s tichou lítostí vzpomínala na ony chvíle.

...A stalo se, že jí šel po schodech vstříc, což předtím nikdy neudělal. Vzal jí za ruku a přiblížil ji, a pak se dozvědělo, jakou k ní měl, co odesla, cítil velikou lásku, jak se jeho velké dílo stalo zmateným a nepochopitelným. A jak po ní toužil. Neschopní oddat záru krve, ztratili se jeden ve druhém, on zřevl s láskou, již v sobě po léta neril a potlačoval, ona něčím se vzpomínkou na svou dávnou lásku. Tak daleko to nemělo dojít...

Znovu se spatřili po dvou letech... ňla k němu, protože ji o to prosil, a neodmítla jeho přání, aby ji směl křesit jako akt.

Co naprat o jediném dni...
a v něm o všech a o všem...

Ráda bych naprala knihu, ale nevím, jak začít a skončit. Nedávno, když bylo horko a nele tak modré a vízy tak bílé a trávník tak zelený, práda jsem dlouho Rilkevi...

...něco o sobě, o Vašem okně, o svatém Jiří, o Vašich bratřech, o zámeckém mostu, o stromech v parku. [...] A chtěl bych vědět všechno o tom, o čem se mi zdá: že jste sama dnem i noci ve vysokém osamělém domě, z hloubi jehož schodiště stoupá tma a prázdnost do Vašich bezděčně otevřených dveří...

RENÉ
MARIA
RILKE

TADY JSÍ!
DÖNNIE! TŮV MÄTKÄ
VĚ DVÄCET MINUT ČEKÄ
U ŠIN/DÄNE.

A DÖNNIE! VŠE NELEPÍ
K ŠVÄTKU, HOLČICKO.

DIKY, MAY-MAY!

HLE, OSLAVENCI!
VŠECHNO NELEPÍŠ, TIDI.

DĚKÝ, CHARLIE.

ČLOVĚK
NENOSÍ KAPEŠNÍ
HODINKY K NEGLÉŽE
NA LOUKU.

OMLOVAM SE,
MAMA. ZAPOMNĚLA
JSEM NA ČAI...

NEVÍM, O ČEM MŮVÍŠ, BRATŘÍČKU.

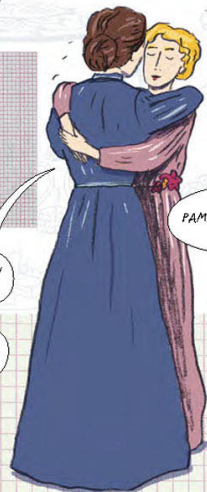

RITUÁL?
NEGLÉŽE?

I MŮJ POKOJ
MÁ VÝHLED DO ZAHRADY,
JETŘÍČKO. TVŮJ RANNÍ
RITUÁL...

TO JSOU PŘECE...

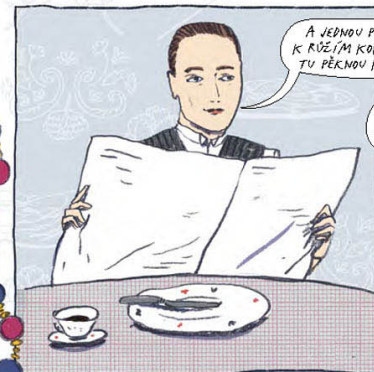

DĚKÝ, MAMA.
PAMÁTUJEFŠ DNEŠ BY MI DONESL
BONBONIÉRU A RŮŽE...

JAKO MALÁ JSI
JE MILOVALA.

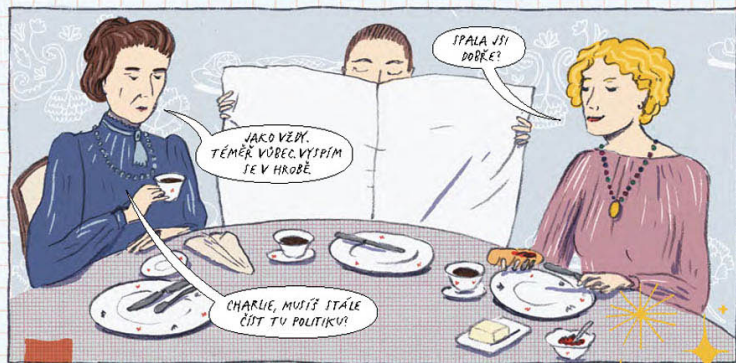
PAN GOLDBLUM VYROBIL
MEDÁLÍONEK, ABY BYL TATÍNEK
BLÍZKO TVÉHO SRDCE.

A JEDNOU PŘIDAL
K RŮŽE M KOPRETINU.
TU PĚKNOU KLÍNU.

ANIŽ BY TUŽIL
ŽE JE TO DÁREK
POLEDNÍ...

JAKO VĚDĚJÍ, TĚMĚŘ VŮBEC VYTPÍM JE V HROBĚ.

SPALA JSI DOBRĚ!

CHARLIE, MUSÍŠ STÁLE ČÍT TU POLITIKU!

...ŽE SE NÁŠ BUDOUCÍ CÍŠÁŘ ZHLEDLV ROZTRŽITĚNÉM SYSTÉMU SPOJENÝCH STÁTŮ AMERICKÝCH, NENÍ PRO NIKDOKO, KDO SLEDUJE UDÁLOSTI CÍŠÁŘSKÉHO DVŮRA, NOVIČKOU. NAPROTĚ AROGANCE VŮČI STŘEDEVROPICKÝM HODNOTAM A TRADICÍM JE MU BŮŽKÁ. MOŽNÁ BY SE MĚL JE SVŮU ŽENU I SVŮM NÁZORY PŘETĚHOVAT DO NEW ORLEANS, NEBO IMAK RADĚJI DO DIVOČINÍ NEOTEVŘANÉHO KONTINENTU, A PŘENECHAT ÚLOHU HLAVY CIVILIZOVANÉHO STÁTU... BLA, BLA, BLA.

TOHLE DOHŮZEL NENÍ POLITIKA, ALE IPROSTÝ BUVĚŘ. ÚTOK NA NEVNĚJŠÍ PUDY. A ŘÍKÁJI TOMU ZPRÁVY.

NEROZČÍLUJÍ JE... A VŽE VŮBEC NE KVŮLI NĚKOMU, KDO PROVOKUJE.

MAMÁ, FRANZ FERDINAND JE POKROKOVÝ ČLOVĚK! REFORMU POTŘEBUJEME.

JE STAHOVINY VHDNOU ŽENOU MOŽNÁ MOHLE SVĚ NÁZORY PROTADIT. TAKHLE JE VĚM PRO SPÁCH.

NENÍ TO ROMANTICKÉ, OŽENIT SE Z LAŠKY?

V JEHO PŘÍPADĚ TO DĚLA ZLOU KREV. A TY NEZAPOMÍNEJ: JEDINÁ HOŘÍ VĚC, NEŽ JE VDAT ŠPATNĚ, JE...

...NEVDAT SE VŮBEC

TĚKĚ ZAPOMENOUT, KDYŽ MI TO DENNĚ PŘIPOMÍNÁ, MAMÁ.

TRADICE JE STAVERNÍM KAMENEM ZEMĚ. VŠECHNO OSTATNÍ JE NEPŘIROZENÉ.

TRADICE A PŘIROZENOST - TĚMĚŘ PROTILUK. TRADICE JE KONTRUKT. ZATÍMCO PŘODAV NÁŠ EXISTOVALA ODJÁZIVA.

AHA, JOHANNES TU NECHAL PÁR KNĚZEK...

JISTĚ, MĚJÍCÍNI AĀANÁE SI VYPLÁČET NECHÁ, ALE ODPOVĚDNŮIT A HODNOTY I TIM SPOJENĚ MU NEVONI.

ITÁČÍ, ŽE SE PRAHOU KAZÍ JOHANNES. TVŮJ OTEC BY...

...NECHTĚL, ABYCH SE PROMĚNOVAVLA NA PLETECH JAKO ZBOŽÍ.

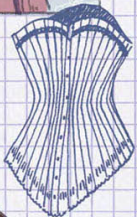
PANENKO MARIA, ODPUSŤ JÍ!

TENHLE SVĚT JE
JAKO KOTIČKA NAŠICH KORZETU. ČLOVĚK
SE NEMŮŽE NADEHNOUT.

JEN DÍKY
JOHANNESOVÍ SI
NEPŘIPADÁM JAKO
VENKOVÁNKA.

... já, její jediná dcera, která jí byla věrná, její nejvěřší psychou, jejím
slunečním paprskem, jak mi ráda říkalo, a která jí ze všech nejvíce
vlišovala a zraňovala ji tam, kde byla nejcitlivější... už nikdy to
vůbec nebudu moci napravit, nikdy poprosit za odpuštění...

TŘI LIDÉ
U JEDNOHO STOLU TE
NEJHODNŮ JAK ČITIT VÍC
OD CELÝCH NÁRODŮ. ZROVNA JSEM
ČETL... TADY NA KONCI. KRÁTKÝ
SLOUPEK... NĚJAKÝ KRAUS.
MÁ PRAVDU.

RÁDA SI HO PŘEČTU.
JSEM OTEVŘENÁ NÁZORŮM.
ŽIVOTNÍ ZKUŠENOST NENÍ
ZKROITNĚLOST.

HLAD PO VELKÝCH ZMĚNÁCH ZŘÍDKAKDY
NASYTÍ CESTA MÍRU.

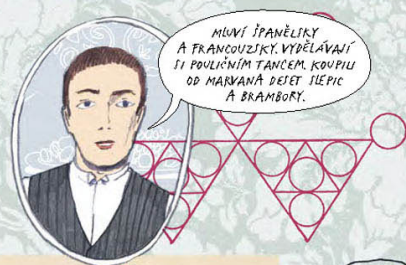
Text: Karl Kraus

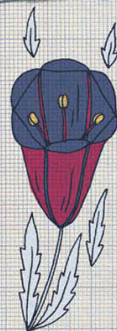
PODÁM TI BRÝLE, MAMA.

(...) stále víc jsem cítila, jak málo si s matkou
rozumím. Má láska k ramotě vzrůstala (...)
Mám srovnané nezávislou povahu (...)
jak trpím při pohledu myslence na jakýkoli rozkaz
nebo nátlak (...)

Ťuk ťuk!

Byl jsem uvnitř tak šťastný, jak se jinak stává jen při práci. [...] Skrze Janovice jsem zase poznal rodnou zemi a přijal ji v její prosté kráse.

RENE MARIE RILKE

Vidíš, že mnohé chce. Všechno chce snad. Tmu, kterou skřívá každý pād, a svěčlohzu každého stoupání chce.

Aniž co chtějí, tolik jich žije svým lehkým soudem, kteřý v nich zeje, stěžeňá ve své tůžně.

Ať ty se těšíš z každého obličeje, jenž sluouí a židná.

...JE KONEČNĚ
DOMA!

HMM,
VUŽE MODERNÍ
POJETÍ...

TRAVOST!

BARONKA
MUSELA ŠVABINIKŮHO ZAVUMOUT.
ŠECHTU ZAJADNĚ
NEPOTRÉTUJE.

Bylo mým snem,
aby to má láska -
nejhlubší, jaké je žena
reho pna - doprovázela
po všechny dny jeho
života. Nikdy ať se
neložví, co to znamená
zřítat rām a nebyť
milován.

DOUVAL JSEM,
ŽE TI UDELA RADOST
I PŘÍTTO, ŽE HO
NEPŘIVEZL OSOBNĚ.

JHO ŽENA LÉEŠ
I NACHLAZENÍM, MUSÍ
ZÍŠTAT I MÍ A DĚTMÍ...
POŠÍLÁ VZKAZ.

Krásné bouřce
s porůvním vřeho nejlepšího!
Vám, je budete mít pochopení
a ugníte mē divoty.

Max Švabinský

FIALOVÝ
HYACINT?

3. ČERVENEC 1932
VRCHOTOVY JANOVICE, ČESKOSLOVENSKO

Už tolik let mě žádná žena
tak neupoutala... K.K.

Již po deseti minutách se známe.
Každá noc marná. Nedovítět
blízkost povede do propasti. (1913)

Karl Kraus mi otevřel nové království...
rozumí mě bytosti.

Širá krajina,
letní louka, pracovní, chaise longue - čaj
v zelené sklenici. Mílovaná, řekni, co na
pouští prožíváš. Rozloučení.

RENÉ MARIA
PERLE
Milá Sidi,
vždyť uvažete jeho život
a uvažete svůj. On pro Vás
a uvažete své. On pro Vás
nedokáže být nic než cizí.
Znamení spisovatel, k němuž
cítíte blízkost, duch, který na
Vašeho ducha může mimořádně
šťastně působit, jestliže ani
na okamžik neztratíte
odstup...

K.K. mi vězí v krvi. Pálí mi trápení...
... Proč láska muže a ženy pokaždě
znamená destrukci?

Má nevěsto před bohem, na kterou
budu čekat, až do posledního dechu -
věčný chlapec skrze tebe. K.K.

Je pro mne tím jediným mužem.
Nikdy jsem nepoznala srdce tak přímé,
charakter tak rozi. K.K. je slávu
a korunu mého života. (1914)

K.K. těší můj život - stále měně mu dokážu
odolávat; čím více roste jeho láska, tím méně
jsem schopna se od něho odpatat.

Věrna být nemohu. To by žádný muž neměl
od ženy žádat, protože by vyhála. (1914)

K.K.
Ty jediná ženo, kterou i při hovoru
o literatuře toužím obejmout, ty
vzácná milenko, k níž lze hovořit,
jako bych jí objímal. K.K.

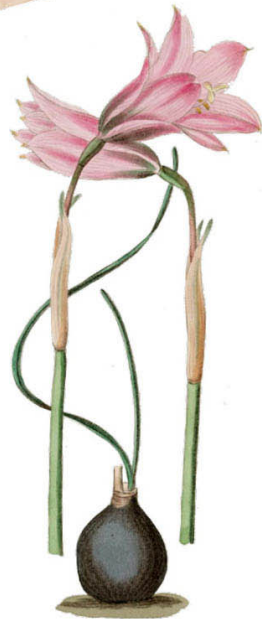
TEREZA SRBOVÁ

Vyestudovala kulturologii na pražské FF UK. Práce modelky v Paříži jí přivedla k herectví a filmu. Hrála ve snímčích kulturních režisérů i v úspěšných amerických seriálech, se snímáctví studovala na UCLA v Kalifornii. Podle vlastních scénářů režírovala několik krátkých filmů. Vznik a proces přípravy komiksové předlohy k příběhu o životě Sidonie Nádhezné ovlivnilo mimo jiné přátelství a spolupráce s Jaromírem 99. S manželem žijí mezi Los Angeles, Londýnem, Mnichovem a Prahou.

Poděkování autorky
Tato kniha by nevznikla bez pomoci a inspirace z mnoha stran. Poděkování patří má tetě Libuši, která mě před mnoha lety seznámila s příběhem této neobyčejné ženy. Manželovi za laskavplnou podporu po celou dobu psaní. Aleně Wagnerové za její světlou biografii Sidonie Nádhezné a možnost poslat překlady jejích dopisů a deníků. Johaně Jvejtákové za provázení celým procesem tvorby komiksu i za výslednou grafickou úpravu knihy. Jochimovi Dvořákovi, nakladateli, který je mi zároveň nenahraditelným literárním mentorem a oporou Petře Josefíně Štíbitzové za měřicí neúnavné práce, během nichž všechna mámu prání barvy a život.

PETRA JOSEFÍNA ŠTÍBITZOVÁ

Vyestudovala oba Ilustrace a grafika na pražské UMPRUM, která absolvovala s komiksovou trilogií *Moc* (podle scénáře Milady Mašíkové). Věnuje se ilustraci a komiksu. Ilustruje knihy pro řadu českých nakladatelství, kniha *Tajemství Oblázkové hocy* (napsala Bára Dočkalová) získala nominaci na Magnesii literu. Pravidelně přispívá do dětského časopisu *Raketa* a kromě dětských knih v posledních letech ilustrovala vzdělávací materiály pro českou filharmonii. Když zrovna nekreslí, ráda jezdí (se skicákem) na výlety.

CITACE

- Alena Wagnerová: Sidonie Nádhezná a konec střední Evropy, 2010
- Alena Wagnerová: Das Leben der Sidonie Nádhezný, 2003
- Alena Wagnerová: Bol lésky prodejné. Ze života Johanese Nádhezného a jeho milostných dlužek, 2013
- Robert Sak, Zdeněk Bezcený: Dáma z Rajskeho ostrova, 2000
- Rainer Maria Rilke: Die Sonette an Orpheus, 1923
- Rainer Maria Rilke: Das Stundenbuch, 1906

